Akta sporne z r. 1776

od Bartoszewicza

1/8 89

8 arkuszy

Numerus currens	Litera S.	Artes.	Leipzig Sturm und Koppe	Forma	Armarium	Forulus	Series
	Stade. F	Vom Musikalisch-Schönen. Mit Bezug auf Dr. E. Hanslick's gleichnamige Schrift. Inauguraldissertation stron: 54 –		8.			

Treść voluminu VIII.

1776

(61)

60

GŁOS ODPOWIEDNI

W. Jmci Pana Ignacego Lenkiewicza Strażn: Mozyrskiego

Przeciwko

JO. Xciu Jmci MASSALSKIEMU Biskupowi Wileń: i Ex-Deputatom czterem.

Nie maxymy do przerażenia serca i umysłu czczym odgłosem bez dowodu i fundamentu niewinny honor i sławę szarpiące.

Nie smutny widok utęskniony prawołomney zemsty szukający, okrasą dotkliwych słów przyobleczony, a mnogiemi dygressyami i konspiracyami niesprawiedliwemi przed ukrytą prawdą ogłoszony.

Bo te wszystkie maxymy czyli dygressye nad metę powagi Sądowey zażyte Konst: Cor: 1764. zakazane, a tym samym za truciznę Sprawiedliwości poczytane.

Lecz sama rzetelności istota dowodami wsparta na Sąd przychodzić powinna do przeniknienia krzywdy szczegulney, a udzialania skrzywdzonym sprawiedliwości.

Za Obywatelem prawdziwie skrzywdzonym, trudno to zamilczeć: co możnieyszy nad słabszym rodakiem drugdy nie obywatelem w dzisieyszey sprawie wykonał; bo mówić przed Sądem i u Sądu za istotną krzywdą Obywatelską stan professyi, potrzeba nie odbita sprawiedliwości, i samo Prawo krajowe do tego zniewala.

Y nie dziw: że ośmielony JO. Xże Jmć Biskup Wileń: w swojey przemocy targnął się na W. Lenkiewicza Obywatela w równey wolności i bespieczeństwie Prawem ostrzeżonego.

Kiedy na same Trbły Majestat Królewski reprezentujące powstaje, a ich Dekreta oczew: raczey nayświetnieysze Króla ozdoby, naymocnieysze kraju filary przed własnym jego obrazem łży i znieważa.

Y komuż do wierzenia trudnym będzie: jak nieznośnie W. Lenkiewicza skrzywdził swoją przemocą.

A gdzie? przez kogo? kiedy? i co uczynił? nie słowy, lecz samemi dowodami rzecz wsparta zostanie.

Y pierwszą tey winy JO. Xcia Jmci jest twierdzą sam Dekret Trbski na zaoczne zaskarżenie nieprawnie, bo za wniesieniem dla pretextu zyskania Regestru Taktowego na wciągnienie sprawy Cywilney z przydaniem warty zyskany.

A im do ścisleyszego poznania rzecz przychodzi, tym większa znayduje się Praw obelga, iż przed Dekretem za wniesieniem uzyskanym to wykonał, w czym do chęci swey Dekretu szukać zamyślał.

Co wszystko z jak wielką Praw pogardą dopełnił, tak niechybnego ukarania godnym stał się.

Y przeto wyśledzać się będzie nayprzód W. Lenkiewicza niewinność w obronie przyczyn słusznych i sprawiedliwych, toż wielkość winy JO. Xcia Jmci a razem Ex-Deputatow w dowodach pewnych, dopiero kara z wykroczeń w Artykulech Prawnych ukazaną zostanie.

Co do obrony za niewinnością W. JP. Lenkiewicza, a przewinienia JO. Xcia Jmci.

Nie trzeba na to szerokich wywodow i doświadczeń szukać, same odbyte głosy JO. Xcia Produktowy i Replikowy, o żadney winie nie przeświadczyły, i żadnego dowodu nie złożyły.

Tym samym pierwszą niewinności W. Lenkiewicza stały się twierdzą.

Cóż przecie choć do pozoru, tak ważnego i słusznego w skardze JO. Xcia Jmci na Lenkiewicza obniesioney znalazło się? nic zgoła.

Cała skarga JO. Xcia w Produkcie wypisana znayduje się w tych słowiech: *W przeciągu tym Lenkiewicz do Wilna przybył, i zostawszy występnym na Kadencyi Min: swoją Brodowskiemu pomocą, znalazł się na Kadencyi Wileń: dającym do wniesienia przyczynę.* Póty słowa Produktu JO. Xźcia Jmci czytać.

A co w Produkcie wyraził, tego ani w Produktowym, ani w Replikowym głosie, coby ta skarga znaczyć, i jakieyby kary na Lenkiewiczu wyciągać mogła, nie dowiodł.

Lecz cofnąwszy się w Replice od skargi, i oną na słowiech bez konkluzyi zostawiwszy, przyczyn na nię słusznych, i prawa do zemsty nie znalazłszy, odwołał się do instancyi Ex-Deputatow, rownież bezwinnie W. Lenkiewicza pozywających. *Czytać Punkt Repliki JO. Xcia do Osoby Lenkiewicza stosowaney.*

Na dwojakim mieyscu przestępcą W. Lenkiewicza uczyniono, w Minsku i w Wilnie.

Cóż przecie W. Lenkiewicz występnego w Wilnie? a co w Minsku, i w ktorym czasie, i jakowymi sposoby uczynił, czemu tego nie opisano? ni w Manifeście? ni w Produkcie? ni w Replice? ni czasu? ni sposobu nie oświecono.

Cóż to ma być za tajemnica? i co to za sposob dotąd nie praktykowany: winić, a w rodzaju winy sekret utrzymywać, kary szukać, a występku nie okazać.

Prawo Statutowe dokładnie naucza: że nietylo mieysce, gdzie się co stanie, ale nawet czas rok, miesiąc i dzień wyrazić, inaczey takowe żałoby bez odpowiedzi w każdym Sądzie nikczemnić każe. *Czytać Art: 19. z Roz: 4.*

Pewnie nie inna przyczyna iż za występek to poczytano, w czym winy i żadnego przestępstwa nie naydziono, i do kary obojętnie żądaney Prawa nie dano.

Zaprzysiężenie Dekretu Trblgo Deputatow czterech odsądzającego poczytano za występek i przyczynę wzięcia Lenkiewicza do więzienia, a w Dekrecie za wniesieniem juramentu, ani Dekretu nie wspomniano.

Jeżeliż te pobudki były słusznymi do tak nieznośnego uciśnienia obywatela? czemuż je na pismie przy manifeście dokładnie wyrazić, i przed Sądem ogłosić nie ośmielono.

Boby Trbł znając powagę Dekretu swojego oczewistego, ani Regestru Taktowego z Lenkiewiczem jako de re judicata nie uznałby, ani warty przydać niemógłby.

Dla tego i o Dekrecie Trblskim oczew: i o juramencie tymże Dekretem akceptowanym zamilczano, lecz o występek nie opowiedziany Lenkiewicza zaocznie udano, i tym fortelem zaocznym taki Dekret zyskano.

A nie sąż to znaki pewne niewinności W. Lenkiewicza, kiedy sam tego Xże Biskup objawić nie śmiał, dla czego? i czemu W. Lenkiewicza o więzienie przyprawił?

Ale niech już Manifest i żałoba, (ktore pierwszym na Sąd są składem sprawy wedle brzmienia Statutu Ar: 19. i 54. Rozdz: 4. z taką dokładnością przez Xcia zostaną okazane, z jaką na Sąd przychodzić powinien.

Czyliż zaprzysiężenie Dekretu Lenkiewicza jako świadka znaczyło przestępstwo, i dało przyczynę do zemsty takowey?

Poczytać to za winę? o jak gruby błąd byłby przeciwko znajomości ustaw krajowych! i jak nieznośna obelga Dekretom Trblskim naypierwszy w Kraju szacunek mającym.

Bo ieżeliby to byłoby przestępstwem, co iest między dowodami za prawidło sprawiedliwości potwierdzonym? na cóż było dopuszczać do Juramentu Lenkiewicza? czemu nie broniono? nie impugnowano, zarzutow przeciwko iemu żadnych nie czyniono?

Prawo Stat: ar: 79. z Roz: 4. tak naucza gdy pisze in verba, *jeśliby strona przeciwna chciała ku oświadkom mówić i ganić, tedy ma tuż zarazem przed prawem, i pierwiey, niżeli ich ku świadectwa przypuści albo ku przysiędze ku nim mówić, i na nich dowodzić, i niespuszczaiąc z prawa to kończyć, póty słowa Statutowe Czytać.*

Lecz gdzież iest taki prawo? by nie tylko po Trybunal: lecz iakimkolwiek iakim Dekrecie oczewistym świadkom prozekwować o tym barziey ich potwarcami godziło się nazywać.

Prawny, czyli nie prawny Dekret? iestże rzeczą świadkow dzieło sądownicze roztrząsać? i od właściwey wiadomości sumnieniem przekonany odbiegać?

Czemu raczey tamże zaraz z Lenkiewiczem Regestru Taktowego, ni warty po niego nie żądano?

Czy dla powagi i bojaźni Dekretu Trybunalskiego czy dla respektu prawa kra-

jo-

jowego czyli dla niewynaydzenia winy w osobie Lenkiewicza?
Jeśli powaga Dekretu Trybunalskiego, tak straszna i silna była w ten czas? czym się osłabiała na potym, alboż on przemieniony w mocy swojey został.
Jeśli respekt prawa krajowego od wszelkiey winy, i kary świadkow uwalniającego od tego zapędu wstrzymał?
Toć prawo toż samo przed Dekretem było, ktore i dopiero iest. *Czytać w ar: 78. z Roz: 4. świadkow od wszelkiey prozekucyi uwalniaiące.*
Jeśli wina w czasie przysięgi przed Dekretem satysfakcyą zapisaiącym znaydziona i zarzucona nie była?
Cóż za wina po czasie przysięgi i po Dekrecie Trybun: takową przysięgę akceptuiącym? a tym samym za słuszną i prawną uznawaiącym? *Czytać Dekret Trybunalski satisfactionis.*
Wszakże ważny, lub nie ważny Dekret Trybun: z obustronney o nim definicyi, i wzaiemney o nim konkluzyi na Sąd podany.
Nie znalazł JO. Xże Imć Lenkiewicza winnym, i przeto iakieyby na nim kary wespoł z Ex-Deputatami zażądać mógł, żadnego prawa niedał:
Przeciwnie czy przyczyny Xcia zdolne będą porazić Dekret, czy Dekret będzie zdolnym przyczyny Xcia zruynować? z oboyga winy w Lenkiewiczu, ani strona skarżąca, ani Sąd nie dóyrzy.

Kassata Dekretu

Niech naprzykład będzie pewna, iak strona przeciwna acz zawodnie konkluduje.
Do czego niech też wszystkie bezprawne raciocynacie choć naczas obicientom pomocnemi staną się i Sąd do tego wniosku nakłonią;
A ogniwo naysilnieyszych Dekretow Trybun; oczewistych, niech tym czasem zgaśnie.
W tey więc posturze sprawy, gdy Lenkiewicz stanie, czy iuż winnym będzie przestępstwa? i kary z wykonanego Juramentu.
Lecz nim zawinnością Lenkiewicza, i w tym razie same prawa Statutowe w ewikcią podane będą tym czasem zapytać się należy obicyentow? czy po kassacie Dekretu do oczewistego w obiekcyi Brodowskiego przystępuią rozsądku, czyli na nowe zabieraią się odwody.
Jeżeli za własnym Juramentem żądaią pryncypalnego Sądu, a Sąd im tego dopuści i naco prawa niema by juramenta szły na Juramenta bez żadnego innego dowodu.
Może to być, że Lenkiewicza zaprzysiężone świadectwo w oczach świata zostanie ogłoszonym za podeyrzane, ale w oczach sumnienia, i Boga czystym będzie od tego podeyrzenia.
Z tym wszystkim o te podeyrzenie przed sądem żadney winie, i karze, iako świadek odrzucony ulegać niemógłby.
Gdyż wyraźne prawo naucza, że świadek w ten czas karze ulega, gdy będzie albo z ust własnych, albo z pisma dowodnego o fałsz przekonany, a nie przez inny iaki dowod ani przez świadki czytać ar: 76. z Roz: 4.
Więc odwod Juramentowy by był mimo Dekret przyięty Ex-Deputatow, jako nie iest odwodem pisma, i odwodem z ust własnych Lenkiewicza wziętym, tak żadney na Lenkiewicza plamy ni kary na iego nie ściągnąłby.
Czyli Sąd na dalsze dowody, i odwody po kassacie Dekretu zechciałby posłać oskarżonych z obicientem W. Brodowskim.

 Toć

Toć Lenkiewicza świadectwo za fałszywe rozumianym byćnie mogłoby, bo sądząc za fałszywe, osądzićby musiał obiekcią za fałszywą.

A cóż, i naco dalsze dowody, i odwody uznane byłyby.

I gdyby poszła na nowe dowody, tedy nie z Lenkiewiczem, bo on sprawy nie składał, obiekcyi nie zadawał, pozwu, i aktoratow niemiał, a Dekret nie iest z iego instancyi, i nawet skład Dekretu, i fundament iego nie z Lenkiewicza świadectwa.

Więc z Lenkiewiczem kończyćby się musiała sprawa na świadectwie w oboiętności zostawionym, a cóż zawina i kara na niego.

Głos prawa na te odpowiada, że gdzieby kto u Prawa, na którego świadka co dowodził, i dowiodł, świadkiem być niemoże, ale strona powodowa, nato mieysce ma drugiego świadka stawić czytać ar: 79. z Roz: 4.

A gdy nic na Lenkiewiczu nie dowiedziono, więc on za wyściem sprawy na nowe dowody mógłby być świadkiem, a stronie w ten czas wolno byłoby dopuścić, lub nie dopuścić Lenkiewicza, sam iednak do tego nie wpraszałby się.

Oskarżonym zaś, lub oczernionym nie na świadkach, lecz na obicientach, ieśliby obiekcya nie sprawiedliwa pokazałaby się szukać kary dozwala.

Na tych, którzy przez żałoby manifesta kogo oczernią a tego nie dowiodą tak uczy Konst: *1726*. tit: komparycye.

W. Lenkiewicz ni Manifestu ni żałoby niemiał, i nie był obicientem.

Więc też wina na niego ściągać się niemogłaby, by też Dekret Trybunalski wedle mniemania przeciwnego był naruszon, gdyż ar: 79. z Roz: 4. świadkow oddalać dopuszcza, ale karać nie dysponuje.

Twierdza Dekretu.

Jeżeli tym pilniey uważono zostanie tym snadniey Sąd przekonanym będzie iż żadnego Lenkiewicz przestępstwa nie dopełnił.

Dekret bowiem nie iest bez stawania obustronnego, kiedy sami Deputaci odsądzeni wyznaią osobiste drugich Deputatow powoływanie.

Więc oni osobiste stawanie u Sądu sami rekognoskuią; stawać zaś nie tylko przez Prokuratorow, lecz każdemu Aktorowi w swoiey Sprawie wolno: *tak Ar:* 56 *y* 57 *z R:* 4 *konkluduie*.

Nacóżby mieli powoływać drugich? gdyby o swey Sprawie pierwiey nie doniesli Sądowi.

Powoływanie więc pewną iest twierdzą: że stawali u Sądu, y kontrowertowali sami za swą Sprawą.

prawo zaś nie przywiązuie ważności Dekretow do Prokuratorskiey kontrowersyi ale do oczewistego mowienia, by też przez samą stronę mianego, gdy z oczewistey kontrowersyi Dekreta nie poruszonemi czyni.

Dekret powtóre, nie iest przez iednego Marszałka ale pluralitate Votor: Sędziow (iakosię w Replice Pawlkowskich dowiodło) promulgowany podpisany, y wydany, a szacunek Iego przez Konstytucye wymienione z Dekretami Seymowemi porownany.

Widzieć y czytać Dekret oraz Podpisy Sędziow.

Więc winić Lenkiewicza, iako Swiadka o Iurament, y potwarcą Jego nazywać iedno iest co Prawa o Swiadkach nie znać, y one łamać, iedno iest co Dekreta Trybskie znieważać.

Gdyby Swiadkowie iedno znaczyli co Potwarce, nie byłoby Prawa o świadkach, nie dowody z świadectw iść ni mogłyby.

Wiel-

Wielka rożnica między potwarcami, a świadkami i dla tego udzielne są Prawa o potwarcach, a udzielne oświadkach.

Potwarz jest przestępstwem Prawa, i dla tego Ar: 105. z Roz: 4. oraz Konst: 1726. karę na potwarcow przepisały.

Swiadectwo jest dowodem w sprawie, tak Ar: 77. z Roz: 4. i Konst: 1726. naucza.

Y dla tego Prawo Statutu udzielne, świadkow od kary uwolniło, jako się z wymienionych praw dowidło.

Y tak też Ar: 80. z Roz: 4. konkluduie iż nicht nic na świadkach zyskiwać po Prawie, to jest po Sądzie nie może, *Czytać.*

Przez co i świadectwo przy Dekretach, i Dekreta przy świadectwach nie poruszonemi czyni gdy po Prawie nic na świadkach zyskiwać niedozwala.

Tóż samo Ar: 75. z Roz: 4. gdy zaprzysiężoney rzeczy nikomu po Prawie to jest po Dekrecie szukać nie dozwala.

Tym samym o iurament nikogo winić niedopuszcza.

Obiekcya zaś strony przeciwney z Konst: 1588 gdyby probationes & documenta contra reum niebyły certa, manifesta, notoriæ, & sufficientia; choć by depozyciami poprzysiężonemi utwierdzone były, oskarżony bliższy do ewazyi, nie znosi Dekretu oczewistego Tryblgo, bo ona niesłuży do Dekretow bo ona po depozycyach zaprysiężonych, iedno co po inkwizyciach, po Dekretach oczewistych Tryblch bliższemi czyni, czytać oną Władowskim na karcie 86.

Inaczey rozumieć byłoby grzeszyć przeciwko Prawu Ar. 25. i 75. z R. 4. które po Dekretach de potioritate, i ni oco sprawy niedopuszczaią.

Konkluzya.

Więc zoboyga pewna, czy zły, czy dobry Dekret z instancyi Brodowskiego ferowany, wszelako Lenkiewicz ni winie, ni karze, uległ niepowinien wedle Praw wymienionych.

Wzięcie przeto Lenlekiewica d owienzienia, ktoż niewidzi że iest bezwinne.

Wina Xcia ztąd wielka, a dowody na to pewne.

Ze W. Lenkiewicz bez winnie w Ru 1770 Aug: 25. Dnia wzięty prywatnie przed Dekretem, bo nie przez komędę Trybun:, ale przez sługi na to subordynowane Xcia.

Wzięty w w niewolą nie na prywatnym ale na poświęconym Bogu mieyscu, bo wedrzwiach Kościoła S. Kazimierza.

Wzięty nie nauczynku iakim gorącym, iako Prawa do 23. godzin dozwala, niepod prywatną iako iuryzdykcią. ale pod naywyższą Trybun: Magistraturą; prowadzony przez też sługi Xcia niesekretnie, ale z tumultem, i szelestem niewypowiedzianym, przez rynek i publiczną zamkową ulicę, *O*bywatel, właśnie iakby nie Obywatel.

Więziony prywatnie, nareszte regestr Taktowy, i warta Trybun: przez Xcia w Tryble na zaoczne oskarżenie czy to nawciągnienie sprawy cywilney, czyliteż na znękanie Szlachcica zyskane zostały, a W. Lenkiewicz do ścisłego między kryminalisty więzienia w trącony o co.

1770 Aug: 25. d. Manifest Lenkiewicza, oraz dalsze żaloby w Manifestach i Dekretach czytać.

Tegoż d. Dekret za wnieſieniem przez Xcia uzyſkany widzieć.
Więziony W. Lenkiewicz między kryminaliſtami przez rok i dwa dni w Dowod.

1771. Maia 27 dnia uwalniaiący z detencyi Dekret czytać.
Zaſłania ſię JO. Xże że Lenkiewicz wzięty Sądęm, więziony za Dekretem.

Niechże tak będzie Sądem przydana warta Trybun: a Lenkiewicz wzięty nie przez wartę a le ale przez ſługi Xcia.
Na cożby JO. Xże ſubordynował ſługi do ścigania Lenkiewicza? gdyby u przedzoną na ten czas miał wartę Dekretem ſobie przydano?
Niebył Inſtygator, i żaden Zołnierz Tryblſki kiedy brano Lenkiewicza: naczym iurat tenże Lenkiewicz.
Więc że wzięcie iego było przed Dekretem: któż tego niewidzi.
Ale niech iuż JO. Xże zaprzyſięże, że Lenkiewicz wzięty po Dekrecie, niech iuż daświadectwo z komendy Trybun: że wzięty przez Komendę, czy iuż wolen zoſtanie od winy? i kary?
Prawo Kraiowe Konſt: 1764. tit: regeſtr incarcerator: i w takim razie gdy bez winnie będzie wzięty na biorącego nieuchronną przepiſała karę dwoiaką wieżę, nawiązki i reſtytucyą wſzelkich ſzkod. Czytać oną.
Lecz iż ſię to ſtało przed Dekretem w Mieście Sądowym.
tym większey kary rzecz ieſt godna.

W czym na konkluzyą.

Ar: 9. z R. 1. w akcyi pod bokiem Królewſkim ſowite nawiązki determinuie, a zawięzienie Szlachcica przy ſowitych nawiązkach wieży in fundo czwierć Ru naznacza. Czytać Ar: 27. co do nawiązek Szlacheckich Ar: 28. z R. 11. co do pen za więzienie Szlachcica.
Konſt: 1588. w Ładowſkim na karcie 668. zabiegaiąc temu zuchwalſtwu, a powiękſzaiąc karę tak napiſała Szlachcić Szlachcica gdyby privata au„ toritate gwałtem poymał, więził przypada penom 120 Marc: i ma „ ſiedzieć na dnie Rok pro pæna publica i znowu ma troie tyle ſiedzieć „ iako go długo w więzieniu, trzymał ſub pæna in famie i ſzkody powinien „ refundere, na które Aktor przyſięże. *To ieſt wyrok Prawa ktory czytać.*
Aże JO. Xże od Ru 1770 Aug: 25. do Ru. 1771 Maia 27. d. (iako świadczą Dekreta) więził W. Lenkiewicza w detencyi przez 9. z guro Mieſięcy.
Przeto winien kary alias wieży in fundo lat 3. i trzy Mieſiące, oraz płacenia nawiązki i reſtytucyi ſzkod wedle pomienionego Prawa.
Wſzakże W. Lenkiewicz proſząc exekucyi tego Prawa u Sądu, do woli Xcia oddaie: Czy temu Prawu zadość uczynić, czyli za każde 6. Niedziel na podobieńſtwo win appellacyinych według Konſt: 1766 po 1000 kop alias po pułtrzecia tyſiąca zł: opłacić.
Inaczey ani ſtan Senatorſki, ani ſtan Duchowny od tey winy i kary a raczey od exekucyi wymienionego Prawa nie uwalnia.
Owſzem wyraźnie konkluduje gdy piſze in verba: „ Nayprzód My Hoſpo„ dar obiecujem &c. Iż wſzyſtkich, Xiążąt Panow, Rad. Duchownych „ i Swieckich, Panow Chorągiewnych Szlachtę, Miaſta. wſzyſtkich „ poddanych naſzych wſzyſtkich Stanow w tym Pańſtwie naſzym w „ W. X. L. i innych wſzyſtkich Ziem: z dawna ku temu Prawa przyſłucha„ iących poczowſzy od wyżſzego Stanu aż do niżſzego temi iednemi „ Prawy i artykułami w tymże Statucie niżey opiſanemi i od nas da-
nemi

„ nemi Sądzić i Sprawować mamy. Czytać art 1. z Rozdz. 1.

Więc gdy niema excepcyi ani na Stan Senatorſki, ani na Stan Duchowny winien JO. Xże Jmć ulegać karze Prawem rzeczonym opiſaney.

Co do oſobnych pen pro temera vexa.

Ze JO. Xże Imć Biſkup Wileń: weſpół z IPP. Ex-Deputatami W. Lenkiewicza wnizcym w Obywatelſtwie nie notowanego notowanym być ogłoſili, i onego przez żałoby i produkta oczernili, niczym iednak tego nie dowiedli: i nic pewnego w dowodzie nie złożyli.

Kiedy wſzyſtkie akta i Xięgi na zaſiągnienie czernidła ſławy nieſkażoney zwiedziwſzy? nic takowego nie znaleźli coby W. Lenkiewicza w iakowym złym poſtępku notowanym czynioł.

Manifeſt zaś Grotuza na W. Lenkiewicza nie iako ſługę, lecz iako na Pleni-potenta zanieſiony w dowodzie żałoby JO. Xcia Imci położony, cóż on znaczyć może? kiedy Lenkiewicz wraz za niewinnością ſwoią remanifeſtował ſię w dowod.

1769. Xbra 16. dnia Proces cum reproceſſu widzieć.

A Grothuz gdy na tymże remanifeście za niewinnością Lenkiewicza uczynionym przeſtał; proceder u żadnego nie wzniecał.

Więc ten Manifeſt iako pod reproceſſem wzajemnym, iako w obcey a do Xcia nienależącey Sprawie wzięty, a wzięty bez Sprawy, bez dowodu, bez konwikcyi, w Sprawie Grodzkiey a nie Trybunalſkiey tak on nic nie znaczy i żadną na Sąd dziſieyſzy nie ieſt przyczyną,

Manifeſta bowiem i zapozwy nie tylko kolateralney lecz i w Sprawie właſney żadnym nie ſą dowodem tylo ſą znaczeniem żałob.

Załoby zaś czyż mogą być dowodem; kiedy ar: 54. z Roz: 4. i 13. z Rozd z: 7 za gołą żałobą nic u Sądu zyſkiwać nie dozwalaią.

I Konſt. 1726. titulo komparycye kiedy za pomówne żałoby karać, a one z Akt eliminować każe, tymsamym one od dowodow odrzuca.

I Statut art: 77 z Roz: 4. piſmo świadki i jurament za dowody na każdą rzecz opiſuiąc Manifeſtow i żałob między dowodami umieſzać nieprzepiſał.

Więc manifeſt gdy ſam dowodu i wſparcia potrzebuje, czyż może być dowodem za przyczynę wziętym do zruynowania ſławy nieſkażoney, a ile ten który pod remanifeſtom zoſtaje.

Y Kiedy Ar: 78. z Roz: 4. świadkow po dowodzie w jakim złym uczynku Prawem przekonanych odrzucać każe.

Tym ſamym przed dowodem za gołym Manifeſtem nikomu ſławy brać niedozwala.

Uczynić zaś kogo notowanym jedno jeſt co wyzuć kogo ze ſławy.

A możeſz na to Sąd zezwolić i wziąć za przyczynę do noty i zmazy W. Lenkiewicza gdy niſkąd na Sąd podanych niema dowodow: ni konwikcyi.

Y w cożby ſię Prawa kraiowe obrociły? gdyby bez dowodne żałoby czyli paszkwile ze ſławy obnażały a na karę niezaſługiwały?

Cóż więcey ku dowodowi żałoby ſwey do zruynowania ſławy Lenkiewicza? mają ſłuſznego i pewnego? nic zgoła.

Examen Kokoſzyńſkiego? a to co ma znaczyć gdy on Lenkiewiczowſkim ſługą być ſiebie wymienia? godziweż jego świadectwo? kiedy.

Ar: 78. z Roz: 4. konkluduie że ſłudzy ani za Panami ani przeciw Panom świadkami być niemogą,

Bliżey przyſtąpić a osobie i czynnościom jego przypatrzyć ſię? kto to jeſt Kokoſzynſki; kryminaliſta jawny. B2 On

On o kryminał za zabicie JP. Stefana Lenkiewicza w Grodzie Wołkow: przez W. Ignacego Lenkiewicza zaſkarżony i na peny acz nie prawne ſądzony zoſtał. w dowod

1768. *Xbra 22. D. Dekret Grodzki Wołkow: do Trbłu appellowany widzieć i czytać.*

A to po wtóre wyrok Prawa w tymże Ar: konkluduie, iż tacy Ludzie świadectwa i wiary niegodni.

Y kto go do tak prawołomnego świadectwa poſtawił; i zaczym i dla czego? Nie kto inny tylo obicientes; gdy oni z tym ſię popisuią? nie za Dekretem gdy jego niema? i nie dla czego tylo dla zruynowania ſławy Lenkiewicza.

Y też to figury bez przyczynnie i bez prawnie zebrane maią ruynować na ſławie W. Lenkiewicza nie notowanego, a nie raczey ściągnąć karę na Obicientow chciwych ſławy nieſkażoney.

Niema zatym ani JO. Xże Imść ani Ex-Deputáci nie złożyli żadnego do ſwych żałob notowanym Lenkiewicza czyniących dowodu ſłuſznego i prawnego.

Y niczym tey potwarzy nie dowiedli według Ar: 78. z Roz: 4.

Konſt: 1726. titulo komparycve ukaraniem wieży in fundo puł Roka płaceniem 1000. kop. reſtitutione expensorum & eliminatione z akt pomownych tranzakcyi, gromić tę przeſtępſtwo każe.

Konkluzya.

Na tym Prawie i prozba W. Lenkiewicza do exekucyi onego ſprawiedliwa.

Co do pen kontrawencyinych, ſolucyi za Dekreta nieſtanne, expensu prawnego, że ſię Prokuktem rzecz opiſała, a zarzutu przeciwko temu nie było; więc ad Petita reicitur.

Co do Kalkulacyi żądaney z Dobr Niedźwiedzic.

Kalkulacya idzie gdy złość Dekretow y tradycyi dowiedziona będzie przy wywiązaniu poſſeſſyi, tak Art: 40. z Roz: 4. naucza, gdy piſze: *Także y temu z czyiego dzierżenia (Jmienie wyiowſzy) kto nieſłuſznie Prawo przewiodł, podano, o ſzkody które ſię ſtały z dzieżżenia iego, u Sądu należnego z ſtroną wolne mówienie będzie, Czytać:*

Więc gdy dobra konwikcya W. Lenkiewicza, y ta niczym z negowana nie ieſt.

Dari calculatio nie może, boby tym samym konwikcya, y tradycya upadała.

Kalkulacya nic innego nie ieſt. iak wyciągnienie y zweryfikowanie intrat.

To gdy okazuie W. Lenkiewicz Urzędownie ſprawione circa traditionem za konwikcyą legalną iak wiele intraty podano. *Czytać Liſt podawczy.*

A nie może mówić, że tradycya uciążliwa, kiedy własny Inwentarz Xcia przez Kommiſſarza onego ſporządzony, y podpisany o większey Intracie nieświadczy iak 6,856. złot: Pol: *W dowod:*

1770. in Januario Inwentarz pisany Producitur.

Y gdy to ieſt zgodnym, że W. Lenkiewicz rok te Dobra trzymał, a po roku sam te Xże Jmć do ſiebie odebrał. Jako Manifeſt w Produkcie położony świadczy.

Więc przysądziwſzy W. Lenkiewiczowi peny, ſzkody y expensa prawne.

Będzie miał Sąd z czego potrącić tę Intratę dla JO. Xcia, gdy z samych expenſow prawnych W. Lenkiewicz więcey poniosł, niżeli Intraty z nich korzyſtał.

Z Jntraty nic więcey nie wzioł iak 100. czer: zł: na czym jurat religum u JO. Xcia zoſtało.

Towarow żadnych nigdzie niewyprowadzał, y nieprzedawał, na co żadnego dowodu Xże nie złożył, a W. Lenkiewicz podobnież Juramentem odwodzi ſię.

Kalkulacya idzie na pierwſzym terminie przy Kopij Spraw, y to w ſprawach expulſyinych, tak Konſt: 1764. uczy tit: dylacye.

JO. Xże Jmć nie proſił kalkulacyi w Kommiſſyi, lecz tylo Kopij Spraw, a ta gdy ieſt użyczona. *Na co*:

1775. czytać Dekret Kommiſſyiny y atteſtacya oddanych Kopij Spraw.

Y gdy Prawo Ar: 21. z Roz: 4. gdy po Kopij ſpraw oczewiſty rozſądek czynić każe.

Więc kalkulacya, czyli zwłoka na nowy rozſądek dana być nie powinna.

Jle z Szlachcicem przez tak ciągły proceder wycięczonym.

Co do Paręki.

Niedość zaproſić paręki, ale przyczynę y fundament, czyli potrzebę paręki ukazać należy.

Nie ma przyczyny, gdy nie ma, y nieokazał JO. Xże Jmć krzywdy przez Lenkiewicza sobie udziałaney.

Nie ma fundamentu, y potrzeby, gdy ſprawę kończy, pryncypalnie, a rodzaiu nie ma takiego, za iaki z pryncypalnego rozsądku idzie paręka czytać Ar: 40. z Roz: 11.

Dekretem Konfederackim nakazano gdyby W. Lenkiewicz dał parękę, lecz tamże iego uwolniono, gdy napisano, albo gdyby ſtanoł do procederu. *W dowod*:

1773. Dekret Konfederacki czytać.

Aże W. Lenkiewicz ſtawa y ſwey krzywdy ieſt dochodzącym.

Więc paręka bezprzyczynnie, y bez fundamentalnie nad ſonancyą Dekretu Konfederackiego zażądana uchilona być powinna.

Co do Areſztu.

JO. Xże Jmć Ruchomość, y Summy W. Lenkiewicza, na różnych Obligach znayduiące ſię poaresztował bezprzyczynnie.

Więc tenże Areſzt wekług Art: 31. z Roz: 7. znieſiony, a W. Lenkiewiczowi wolny regres do własności zachowany być powinien, z znakazaniem dalſzych przeſzkod, cytacyi, y Areſztow.

Rú 1793. Mca Apryla 13 Dnia Wykonałem Przysięgę na Wierność ~~Imperato~~ Nayiaśnieyszey Imperatorowey Jeymci Całey Rossyi.

Ex Libris Jozephi Woronicz Praefecti Ponium Palatinat. [illegible]

Содержатель Книги
Мостовничи Минской
Осипъ Криштофовичъ
Соронецъ

Rim. Forgó K.R.